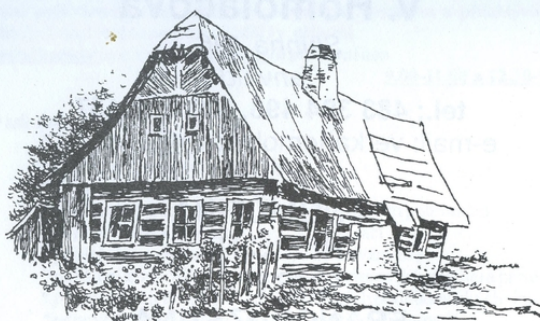

muzeum

Muzeum
Vysoké nad Jizerou

KOUPÍM

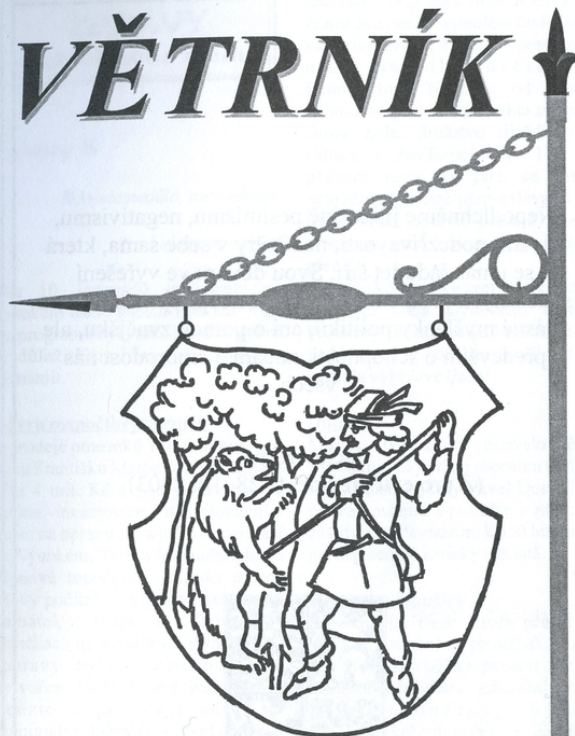

*roubenou nebo poloroubenou
chalupu,
i ve špatném stavu*

*Prosím nabídněte na tel.: 326 906 176
737 827 617*

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník 11-12/2003 vedoucí redaktorka
Ludmila Hnyková, náklad 450 ks, cena 10,-Kč. Příspěvky zasílejte do každého
3. v měsíci na MěÚ ve Vysokém n. J. PSČ 512 11.Redakce-Muzeum-tel.:481 593 118
V roce 2003 vytiskl R. Friede, tiskárna merkantilu Roprahtice - tel/fax 481 593 163

VĚTRNÍK

Listopad - prosinec 2003

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

Nepodlehňme jistě vlně pesimismu, negativismu, závidi, podezřívavosti, nedůvěry v sebe sama, která se u nás řadu let šíří. Svou důvěru ve vyřešení současných problémů naší země neopírejme o víru ve spásné myšlenky politiků, ani o pomoc zvnějšku, ale především o schopnosti, nadání a činorodost nás všech.

Václav Klaus
(Z projevu prezidenta 28. 10. 2003)

ZPRÁVY z městského úřadu

Hovory S

Kdo nic nedělá, nic nezkazí.

Lidová moudrost

Dne 10. listopadu se konalo ve Vysokém osmé letošní zasedání MZ. Na programu bylo na 20 bodů a s těmi nejdůležitějšími si vás dovoluji seznámit.

Návrh rozpočtových změn

Z prodeje pozemků Tsjecho Investu a panu Františku Matouškovi se získalo přes 4 mil. Kč a tyto peníze byly a budou investovány na následující akce: na opravu místních komunikací ve Vysokém, Tříči a Sklenařicích, na plynové topení do ZŠ, do muzea (nový počítač), na opravu kulturních památek (např. sv. Barbora v Loučkách u), na bytové hospodářství (opravy bytů a penzionu), na vytvoření další bytové jednotky (v penzionu pro důchodce), na komunální služby (pracovní auto pro zaměstnance města), na činnost místní správy (nákup služeb - webové stránky na Internetu atd.), na opravu a údržbu budov MěÚ. Rozpočtové změny vcelku za 5,338.000 Kč byly schváleny.

Do těchto rozpočtových změn patří i přerovnání Lyžařské ulice od MěÚ do

náměstí. První úsek bude hotový do konce měsíce. V minulém čísle jsme vás informovali, že celou opravu této ulice nabídl provést pan Baumgärtner. Nakonec od tohoto slibu ustoupil a rekonstrukci provádí firma Žula, družstvo dlaždičů se sídlem v Jenišovicích č. 179. V příštím roce na jaře se bude pokračovat a ještě před oslavami by bylo nutné opravit některá vadná místa na náměstí a opravit chodník před ZŠ.

V ZŠ do konce roku probíhá zkušební zaváděcí doba plynového topení. Provádí ji firma topenářů a instalatérů JAMAS, s. r. o., ze Semil, která vyhrála výběrové řízení.

Dotace

Ministerstvo kultury věnovalo městu Vysokému na vydání sborníku 60 000 Kč. Ministr kultury Pavel Dostál byl pozván osobně a požádan o převzetí záštity nad slavnostmi k 650 letům od první písemné zmínky o městě.

Rozptylová loučka

Konečně po třech letech příprav a získání finančních prostředků byla vybudována loučka v pravém dolním kvadrantu hřbitova. Základní práce jsou dokončeny, zbývají "kosmetické" úpravy, tj. lavičky, okrasné keře, nádoba na květiny atd. Oficiálně bude loučka otevřena na jaře a způsob ukládání uren bude podrobně vysvětlen v našem časopise.

Dosud jsme v tomto článku budovali, nyní budeme odbourávat a bourat.

Městská knihovna

ZŠ podala žádost na MěÚ o přemístění knihovny do budovy školní družiny. Touto myšlenkou se ředitelství školy údajně zabývalo již dříve, ale nyní se toto řešení nabízí přímo tím, že se v družině pracuje a případné úpravy pro knihovnu by se mohly provést zároveň. Důvodů uvádí škola několik:

1. všechny součásti školy by byly v jedné budově;
2. spadlo by přecházení dětí z jedné budovy do druhé;
3. oddělené topení;
4. rozdílná otevírací a zavírací doba atd.

Návrh má své plus i minus. Uskutečnitelný by byl, kdyby knihovna dostala přizemí i první patro budovy, aby měla tolik prostor pro svou práci, kolik jich získala postupně od roku 1952. Knihovnice Iva Řehořová dělá pro město, školu, přehlídky a pro kulturu vůbec tolik, že si zaslouží mít vhodné prostředí a podmínky pro svou práci. Už jsme přišli o spořitelnu, nechceme přijít i o knihovnu!

Zbořeniště u Machačků

Konečně se na zasedání MZ jednalo i o tom, že je třeba odstranit to, co hyzdí město. Jedná se především o řadu zbořenišť, spálenišť a zanedbaných a opuštěných objektů. Zastupitelstvo odhlasovalo odstranit v krajním případě tyto nepořádky na náklady města. Je to např. spáleniště Machačkovy, objekt čp. 209 a jiné. Nejsou to poslední píhy na krásě

města, ale doufejme, že časem zmizí i další.

Prodej

Nabídka domu čp. 55 na náměstí stále trvá.

Poděkování

Starosta pan Jindřich Matura poděkoval jménem města panu Vladimíru Hladíkovi za dlouholetou práci v muzeu a popřál mu pěkná odpočinková léta. Redakce Větrníku se k tomuto poděkování a přání připojuje, protože s vedením muzea vždy dobře spolupracovala.

*Z rozhovoru se starostou zpracovala
Ludmila Hnyková*

Omluva

Vážení čtenáři,
omlouvám se za uvedení špatného termínu konání oslav města Vysokého nad Jizerou. Oslavy se uskutečnily ve dnech 20.-22. srpna 2004.

Jindřich Matura, starosta města

Holandský Tsjecho Invest

V minulém čísle našeho časopisu jsme vás, milí čtenáři, upozorňovali, že jednání s holandskou firmou Tsjecho Invest není dosud ukončeno. Zatím ale v Mladé frontě Dnes se 16. 9. 2003 objevil článek redaktorky Kateřiny Frouzové, který vypovídá o

něčem jiném. Podle ní bude ve Vysokém vybudováno rozsáhlé rekreační středisko, vystavěno 64 apartmánů, tenisové kurty, minigolf. Budou vykupovány další pozemky. Vše to údajně upřesnil, zdůraznil a slíbil tajemník radnice Ing. Pavel Štěpánek.

Je to prokazatelná lež, zkomolená a vytržená z kontextu, nepodložená fantazie. Jak se ale proti tomu bránit, jak vysvětlit tyto nehoráznosti veřejnosti, zastupitelům, nadřízenému a hlavně firmě Tsjecho Invest? Jak dokázat, že při pouhém telefonickém rozhovoru, který náhodou převzal za nepřítomného starostu, nemohl takové nesmysly jako zodpovědný pracovník vypustit z úst? Paní redaktorka byla požádána o omluvu a přiznání chyb v uvedeném článku. Po několika telefonických rozhovorech, kdy mj. nabídla za omluvu napsání "pěkného článku o plynofikaci základní školy", a po urgenci u pana šéfredaktora Liberecké přílohy MF Dnes Škarky zaslala paní redaktorka na MěÚ omluvný dopis. V dopise se omlouvá panu tajemníkovi za to, že uvedla pod citacemi několika vět omylem jeho jméno... Veškeré doklady k této problematice jsou uloženy na MěÚ.

Red.

Poděkování

MěÚ ve Vysokém nad Jizerou děkuje paní Věře Zemanové za pomoc při podzimním úklidu listů na hřbitově ve Vysokém nad Jizerou.

Upozornění

MZ ve Vysokém nad Jizerou odsouhlasilo na svém zasedání dne 10. 11. 2003 novelu OZV města Vysokého nad Jizerou, o místních poplatcích. Tato vyhláška vstoupí v platnost dne 1. 1. 2004.

Hlavní změny:

- a) poplatek ze psů - sazby jsou nezměněny, poplatek hradí držitel psa staršího 3 měsíců;
- b) poplatek za rekreační pobyt - navýšení sazby z 8,- Kč na 15,- Kč;
- c) poplatek z ubytovací kapacity - sazba 2,- Kč. Tento poplatek hradí pouze majitelé a provozovatelé ubytovacích zařízení (zkolaudované ubytovny, hotely, penziony apod.) Poplatek nehradí ubytovatelé v RD.

Bližší informace je možné získat na MěÚ ve Vysokém nad Jizerou.

o ~ o ~ o

Městský úřad Semily, odbor sociálních věcí, upozorňuje všechny příjemce příspěvku na provoz motorového vozidla, že tiskopisy žádostí o tento příspěvek na rok 2004 si mohou vyzvednout již nyní na odboru sociálních věcí Městského úřadu Semily, Husova ul. č. 74. Žádosti se již rozesílat nebudou. Žádosti vyplněné ve všech kolonkách se budou přijímat od ledna 2004 s těmito doklady:
- občanský průkaz;
- velký technický průkaz;

- průkazka ZTP (ZTP/P);
- řidičský průkaz.

Alena Housová
vedoucí odboru

Oznámení pro předplatitele Větrníku

Milí čtenáři předplatitelé,

v příštím roce plánujeme vydat opět šest dvojčísel vysockého městského zpravodaje přinášejícího důležité a zajímavé informace ze všech oblastí života na Vysocku. Cena časopisu se, doufejme, nezmění. Vy, kterým je Větrník donášen domů nebo si jej vyzvedáváte v muzeu, tedy zaplatíte 60,- Kč (6 x 10,- Kč). Pokud vám časopis dodává pošta, bude uvedené roční předplatné vyšší o 60,- Kč za známky. V tomto případě si prosím vyplňte přiloženou složenkou na 120,- Kč (jedno dvojčíslo vás vyjde celkem na 20,- Kč: 10,- Kč periodikum + 10,- Kč poštovné, a to x 6 = 120,- Kč). Opět můžete platit bez dalších vydání přímo na MěÚ ve Vysokém nad Jizerou paní Ivě Havelkové. Snažte se prosím i tentokrát vyřídit vše nejpozději do vydání prvního novoročního Větrníku, tedy zhruba do konce ledna 2004, jinak vám zpravodaj nebudeme dál zasílat. Opozdílci však o nic nepřijdou, po uhrazení předplatného dostanou i předchozí číslo (čísla). Děkujeme a doufáme ve vaši přízeň.

Red.

6

*Pust'me se do snadné věci,
jako by byla těžká, a do těžké,
jako by byla snadná: to první, aby
nás sebedůvěra nedělala
bezstarostnými,
a druhé, aby nám nesmělost
nebrala odvahu.*

Baltasar Gracián

*_*_*

Zemědělství na Vysocku

Práce zemědělců podléhá velmi často veřejné kritice, protože jsou na očích a navíc přepravují velmi mnoho objemného materiálu, přičemž dochází k znečištění veřejných komunikací, které procházejí středem města a přilehlých obcí. Přesto si ale myslíme, že převažují klady našeho působení na krajinu, která je v okolí Vysokého udržována a podporuje rozvoj turistického ruchu. Jak by to mohlo vypadat, o tom se můžete přesvědčit na vlastní oči po levé straně silnice před osadou Pec.

Mnohdy jsou naše objekty srovnávány na stránkách Větrníku s obchody, benzinovými pumpami, a to není úplně fér. Ceny za zemědělské výrobky neodpovídají nákladům, jež jsou na jejich produkci vynaloženy. Přesto si ale ZD Horal v těchto podhorských podmínkách vede vcelku dobře. Nehospodář se ztrátou a snaží se investovat do moderních strojů, aby nahradilo úbytek pracovních sil, které odcházejí do lépe placených služeb s pevnou pracovní dobou.

Pro letošní rok platí v plné míře přísloví, které říká: "Sucho na horách bídu neudělá". Máme sice méně objemných krmiv na zimu, ale jsou podstatně kvalitnější než v předchozích letech, takže můžeme očekávat velmi dobré výsledky živočišné výroby. V letošním roce bude poprvé překročena užitkovost 5000 litrů mléka na ustájenou dojnicu. Řídíme se zde na horách zásadou, že až na malé výjimky vše, co na našich polích vyprodukujeme, využijeme v živočišné výrobě na produkci mléka, zástavových byčků a chovných jalovic. V letošním jaru, létu a části podzimu se teplotně naše horské podmínky dají srovnávat s oblastí 300 metrů nad mořem, což se pozitivně projeví na výnosech obilovin, kmínu a máku. Poprvé v historii trvání tohoto podniku jsou průměrné výnosy 4, 8 tuny z hektaru, zatímco dlouhodobý průměr je 3, 2 t. Podařilo se nám překročit i republikový průměr výnosu obilí, což je jistě pozoruhodné. Přesto ale musím podotknout, že pěstování obilí, máku a kmínu je jen okrajovou záležitostí a základem jsou objemná krmiva pro výživu skotu. Proto také první strojní investice jsou směřovány do údržby travních porostů a jejich rychlé a bezztrátové sklizně, ale jak už jsem na začátku tohoto článku předeslal, musíme investovat citlivě a s rozvahou, abychom příliš nezadlužili podnik, jelikož ceny zemědělských výrobků jsou nestabilní a rok od roku dost značně kolísají. V roce 2002 jsme dostávali za 1 litr mléka 8,10 Kč, zatímco letos jen 7,80 Kč. To v

tržbách představuje výpadek téměř milion korun.

Příští rok vstoupíme do Evropské unie, i náš podnik se na to musí připravit, týká se to různých úprav u objektů živočišné výroby, především sociálních zařízení, nahrazení dřevěných koryt, dřezů v mléčnicích umělohmotnými, dále zavádění centrální evidence skotu.

Mysleli jsme si, že vstupem do Evropské unie poklesne byrokratický aparát, nyní se obáváme, že se stane pravý opak. Co nás trápí, jsou obecní komunikace mimo intravilán města (polní cesty). Za státního statku byly vyasfaltované a nyní z nedostatku finančních prostředků chátrají. Přimlouval bych se, aby městský úřad ve svém rozpočtu na tuto údržbu pamatoval, protože i jejich kvalita je podmínkou rozvoje turistiky v této oblasti.

Chtěl bych všem našim občanům poděkovat za shovívavost vůči našim drobným přestupkům, jež je obtěžují, a těším se na další dobrou spolupráci především s důchodci, kteří nám pomohli při sklizni brambor a máku. Věřím, že se s některými z vás setkám v řadách zaměstnanců našeho podniku, až pochopíte, že je lépe pracovat na místě než složitě dojíždět. Je to práce rozmanitá, tvořivá, přináší uspokojení, protože příroda je živý organismus, který se stále mění a vyvíjí a připravuje nám stále nová překvapení.

Ing. Josef Soukup, předseda ZD
Horal Vysoké nad Jizerou

7

NEMOCNICE

Odborný život nemocnice

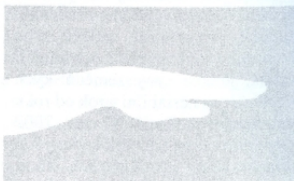
V naší republice se lékaři různých odborností a zájmů sdružují do odborných společností. Naše společnost se jmenuje Společnost chirurgie ruky a je součástí České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně. Sdružuje všechny lékaře, chirurgy, ortopedy, plastiky, protetiky, rehabilitační pracovníky a neurology, kteří se ve své práci zabývají rukou. Ve voleném výboru Společnosti má naše nemocnice svého zástupce - MUDr. Schmoranzovou. V revizní komisi pracuje MUDr. Fialová. Pro nemocnici a její obraz v očích odborné veřejnosti je to neocenitelný úspěch.

Společnost má vždy jednu za dva roky dvoudenní kongres s mezinárodní účastí, kdy přednášíme, sdělujeme si své zkušenosti, konzultujeme pacienty a domlouváme stáže spolu s kolegy ze Slovenska a i z jiných zemí dle zájmu přihlášených. Letos sjezd pořádala ostravská plastika a konal se v Rožnově pod Radhoštěm ve dnech 23.-24. října. Tento sjezd je největší událostí našeho ústavu. Celý rok se na něj připravujeme, abychom se co nejlépe prezentovali, a myslím, že letos se nám opravdu povedl. V nemocnici je po dobu kongresu omezený provoz, na pracovišti

zůstává jen pohotovostní služba. Na sjezdu je také sesterská sekce s přednáškami a výměnou zkušeností. Téma letošního sjezdu nebylo přesně dáno, takže se sešly přednášky různého druhu, které by se daly rozčlenit do sekcí - vrozené vady ruky, chirurgie zápěstí, replantační chirurgie, onemocnění ruky a rehabilitace. Naš ústav se zúčastnil osmi přednáškami - dvěma v sesterské sekci, jednou rehabilitační přednáškou a pěti přednáškami odbornými lékařskými. Za tímto počtem se skrývá mnoho měsíců práce, diskusí nad výslednou podobou přednášky, sběr dat, hledání v literatuře... Na počet pracovníků jednoho zařízení jsme byli suverénně neaktivnější. A měli jsme úspěch - všechny přednášky se setkaly s pozitivním ohlasem.

Velice milá situace nastala na konci sjezdu, kdy byly vyhlášeny nejlepší přednášky lékařů do 35 let a já jako členka výboru jsem veřejně mohla dát pochvalu za přednášku MUDr. Kebrlemu. Jako projev důvěry a ocenění naší práce bylo pořádání dalšího sjezdu, a to v roce 2005, předáno do našich rukou.

MUDr. Alena Schmoranzová

*_*_*

*Úcta k životu je nejvyšší instance.
Co přikáže, to má svůj význam,
i když se to zdá pošetilé nebo
marné.*

Albert Schweitzer

*_*_*

Ze života církve

Chci ukazovat cestu...

Vítr

*Kdo to čeří mořské vlny,
kdo to žene písek pustou plání?
Kdo to točí koly mlýnů,
kdo vysoké stromy k zemi sklání?
Kdo to zpívá tam na štítech vysokých,
koho slyšíš, ať je noc či den,
ať je den?
To je vítr, vítr jen.*

*Jen Vítr všude zpívá, jen Vítr vane,
kde chce.
On flétny rozeznívá tam uvnitř tvého
srdce.
Žhavé uhlíky tam rozehrívá,
už způsobil, že oheň vzplál.
A ten požár se šíří, šíří dál.*

*Otevřeš-li svoje srdce,
čerstvý Vítr zavane ti v duši.
Oheň lásky poneseš dál
tém, kdo ještě slepi jsou a hlui.
Čerstvý Vítr lidská srdce osvěží,*

*smete smetí, nečistotu, prach.
Jenom neměj, neměj z něho strach.*

*Není místa v širém světě,
kde by Vítr neměl přístup k duši.
Zná on místa na planetě,
kde jen jiskru lásky trochu tuší.
Kdekoli chcem spolu vždycky jedno
být,
kdekoli chcem lásku lidem dát,
tak tam svěží Vítr, Vítr bude vát.*

Autorem této písně je Pavel Ajchler, od 1. července 2003 duchovní správce římskokatolické vysoké farnosti. Dětství prožil v Kobylech u Českého Dubu. Kolem domu, kde bydlel, vedly dvě cesty. Po první, široké asfaltové, se chodilo do práce a za zábavou. V roce 1968 po ní přijela okupační vojska. Druhá vedla kolem lesa, zarůstala trávou a stromy - nevěděl proč, ale přitahovala ho. Později se dozvěděl, že kdysi vedla do kostela...

*Pane Ajchlere, vaše životní cesta vás
nakonec dovedla také do kostela.
Byla přímá, nebo klikatá?*

Rodiče mě jako jedenáctiletého přihlásili na výuku náboženství. Měl jsem obavy, že se mi ostatní děti budou posmívat, že mě budou považovat za nemoderního, za někoho, kdo nepatří do oné doby. Potom jsem ale nelitoval. Rád jsem poslouchal biblické příběhy, naučil jsem se vztahu k Bohu v modlitbě a tím vším se mi otevřel nový duchovní prostor. Když jsem si měl vybrat povolání, společnost nábožensky

orientovaným lidem pořád nepřála. Musel jsem se rozhodnout pro nějaké řemeslo, ale tím jsem nakonec získal volnost, abych mohl pomáhat ve farnosti, mj. hrát na varhany. Vyučil jsem se a pracoval jako malíř pokojů téměř dvacet let. Později jsem si náboženské vzdělání rozšiřoval v diecézním katechetickém kurzu. Před deseti lety se mi naskytla příležitost studovat na brněnském biskupském gymnáziu, v třídě pro starší. Po třech letech jsem odmaturoval a tehdy jsem se také rozhodl, že se budu plně věnovat tomu, o čem jsem v životě dlouho uvažoval. Přihlásil jsem se na teologickou fakultu v Praze.

I na té nejopuštěnější cestě, nejzarostlejší pěšince člověk potká někoho, kdo mu ukáže, kam jít dál. Kdo vás kromě rodičů výrazněji ovlivnil?

Určitě to byl v mém dětství místní pan farář - hodný, přístupný a otevřený člověk. Tenkrát jsem někoho takového hodně potřeboval. Dále mě ovlivnila i má sousedka dr. Anna Martenová-Klecandová (jejím prvním manželem byl spisovatel Marten, druhým generál Klecanda). Tato vzácná paní mi filozoficky objasnila mnoho životních otázek. V počátcích normalizace jsem se začal víc seznamovat s klasickou starou i samizdatovou literaturou, poslouchal jsem Rádio Vatikán. Později jsem se setkával s mládeží z Polska, která do Čech jezdila pracovat. Zajímal jsem se o jejich jazyk i literaturu, což byl další bohatý zdroj poznání. V Polsku

mám dnes hodně přátel. Vůbec mě vždy zajímaly jiné národy a národnosti. Částečně to asi ovlivnil fakt, že má maminka pocházela z Podkarpatské Rusi - hodně mi zpívala lidové písně, někdy i něco z byzantské liturgie. Dodnes mám na Ukrajině příbuzné. Ukrajincům pracujícím na Mnichovohradištsku jsem v posledních letech zprostředkovával obřad podle východního ritu. Vloni jsem vykonával roční jáhenskou službu v Ústí nad Labem a tam jsem přicházel do styku také s Romy. Odjakživa mě lákalo znát, jak a čím lidé žijí, proto mi byl na škole blízký zeměpis. Velký vliv na můj život měl P. Pavel Jančík, kněz a přítel, který je pro mě vzorem otevřeného člověka. V tom bych ho chtěl následovat. Měl jsem štěstí, že právě u něho jsem mohl prožít svou jáhenskou praxi. Jsem vděčný také několika rodinám ze dvou obcí blízko německé Fuldy, které mi uhradily svými dary studium a další potřeby v jeho průběhu.

Studia jste úspěšně ukončil a nyní tedy působíte u nás. Jak se vám tady líbí?

Nežil jsem na horách, nejsem lyžař, mám rád teplo, spíše teplejší počasí, ale neměnil bych. Raději si budu zvykat. Ta krása zdejší přírody mě uchvátí. Ale nejenom to. Byl jsem rád, když biskup rozhodl poslat mě sem. Místní věřící chtěli mít svého duchovního, stojí o něho a je to znát. Míle mě překvapila účast na bohoslužbách, je zde péče jenom

vyšší než jinde v diecézi. Chtěl bych tu být pro věřící a pro všechny ostatní lidi.

Bydlíte na faře, kde již více let duchovní správce trvale nepobýval. Budete ji nějak zvelebovat?

Z domu jsem zvyklý na skromné venkovské podmínky, neměli jsme žádné honosné vybavení, a tak je to tady pro mě příznivé. Za nejdůležitější jsem vždy považoval pevné vztahy s lidmi. Podle možností se samozřejmě budu snažit udělat na faře potřebné opravy. Chci, aby se fara stala místem, kde se budou lidé rádi setkávat. Ale myšlenka je tím, co námi doopravdy hýbe, ne věci.

Která věková skupina je vám jako duchovnímu nejbližší?

Vždy jsem se snažil přibližovat křesťanské hodnoty dětem a mladým lidem. Po roce 1990 jsem mohl začít vyučovat náboženství na půdě základních škol v okolí Mnichova Hradiště a ty tři roky byly pro mě snad nejkrásnějším obdobím. Dětem se věnuji i teď - výuka náboženství probíhá jak ve Vysokém, tak i v Semilech, kde jsem současně kaplanem. Potěšilo mě, že vedení většiny škol mou nabídku přijala pozitivně a byla velmi vstřícná. Výuku náboženství a konečně i celé své poslání neberu jako povinnost někomu něco vnucovat. Snažím se druhé pochopit, porozumět jim, snažím se o to, aby lidé hledali a našli cestu k Bohu a k sobě navzájem a

ukázali ji pak dalším. V tom jim chci pomáhat. Každý člověk musí neustále hledat hodnoty a smysl svého života, musí si tu svou cestu pořád klestit a prosekávat tak, aby přicházel k slunci poznání.

Pane Ajchlere, děkuji za rozhovor. Ať se vám u nás pořád líbí - krajina, a hlavně lidé.

Naslouchala Alice Sládková

**Bohoslužby o Vánocích
v katolickém kostele sv. Kateřiny**

Středa 24. 12. - Štědrý den:
* 24. 00 hod. - půlnoční mše
Čtvrtek 25. 12. - Boží hod vánoční:
* 10.00 hod.
Pátek 26. 12. - sv. Štěpán:
* 10.00 hod.
Neděle 28. 12. - sv. Rodina:
* 10.00 hod.
Čtvrtek 1. 1. - Nový rok:
* 10.00 hod.
* 15.00 hod. - ekumenická
bohoslužba, káže duchovní ČČSH

pa

**Rozpis bohoslužeb ČČSH
o vánočních svátcích**

Středa 24. 12.
* 22.00 h. - půlnoční pobožnost
ve Vysokém nad Jizerou
* 24.00 h. - půlnoční pobožnost
v Rokytnici nad Jizerou

Čtvrtek 25. 12.

* 14.00 h. - Boží hod vánoční
v Jilemnici

Pátek 26. 12.

* 8.30 h. - štěpánská bohoslužba
v Jablonci nad Jizerou
* 10.00 h. - štěpánská bohoslužba
ve Vysokém nad Jizerou
* 18.00 h. - štěpánská bohoslužba v
Rokytnici nad Jizerou
(všechny tři slouží pan vikář B.
Mlýnek)

Neděle 28. 12.

* 8.30 h. - svátek Boží rodiny
v Jablonci nad Jizerou
* 10.00 h. - svátek Boží rodiny
ve Vysokém nad Jizerou

Středa 31. 12.

* 15.00 h. - děkovaná pobožnost za
uplynulý rok ve Vysokém nad Jizerou

Čtvrtek 1. 1.

* 15.00 h. - novoroční ekumenická
bohoslužba slova v kostele
sv. Kateřiny ve Vysokém nad Jizerou

jk

Zprávy z muzea

Pozvánka na výstavy

* Od 8. listopadu do 30. ledna je ve
výstavní místnosti zpřístupněna
výstava snowboardů výrobce a
sběratele Lukáše Schrödera. Historie
výroby tohoto sportovního náčiní v

Čechách, kterou se výstava pokouší
zmapovat, je poměrně krátká, začala
zhruba počátkem 80. let minulého
století, přesto tu návštěvníci najdou
mnoho zajímavého.

* Dne 29. listopadu se v galerii muzea
uskuteční slavnostní zahájení výstavy
fotografií a obrázků Davida
Schmoranze Koukej, dojdeme tam?
K vidění budou do 31. ledna 2004.

Nové přírůstky

Sbírký muzea se rozrostly o lyže z 50.
a 60. let, ohlávky a pilu. Cenou
akvizicí je putovní lyžařská cena - štít
města Vysokého nad Jizerou, i když
jde "pouze" o repliku. Originál, který
se nepodařilo najít, vyhrál v roce
1903 pozdější mistr republiky
Bedřich Prokop v běhu na 2000
metrů. Podle fotografie zhotovil kopii
výtvarník, a také skokan na lyžích,
Václav Mencl z Frýdštejna. Jako
materiál použil dřevo a čtyři druhy
kovu - mosaz, tombak, pakfonk a
měď. Na štítu jsou zkřížené lyže, znak
města Vysokého nad Jizerou a pod
ním texty "Hlavní závod 2000
metrový" a "Věnovalo město Vysoké
n./Jiz.", to vše orámováno věncem
vítězů. Po stu letech vyhrál tento
závod a s ním i putovní štít města
vysocký občan, podnikatel a
všestranný sportovec Gunnar Havel.
Muzeu štít věnoval Pavel Berka,
vysocký rodák, propagátor závodů Po
staru, sportovec.

Nové vybavení

Dne 10. října 2003 získalo muzeum
nový počítač a napojilo se na Internet.

E-mailová adresa:
muzeum@vysokenadizerou.cz.

Úpravy expozice

V stále expozici lyžařství se provedly
další drobné změny. Počítá se s jejím
rozšířením o prezentaci úspěchů
dnešních mladých závodníků.

Personální změny

Dne 1. října nastoupil do muzea na
celý úvazek jako odborný pracovník
Michal L. Jakl.

Poděkování kolegovi

Po více než sedmi letech aktivní
činnosti odešel z muzea pan Vladimír
Hladík, který významně přispěl k
zvýšení atraktivnosti muzea, mj.
svým tvůrčím přístupem ke
zdokonalení expozic. K již dříve
vytvořenému modelu hradu Nístějky
přibýlo např. sestavení malého
betlému z nepoužitých zbytků
velkého Metelkova betlému,
záchrana betlému Františka Hanuše,
restaurování betlému Farského
a Hotovičky, instalace okna a roubení
v selské světnici, restaurování
dřevěných rámců, nová expozice
našich letů působících v zahraničí,
model loutkového divadla v nové
divadelní expozici. Podílel se také
na mnoha dalších akcích,
souvisejících s organizačními
záležitostmi a zabezpečením
expozic.

Děkujeme a do dalších let přejeme
hodně zdraví, radosti a elánu.

vav + al + mlj

Okénko podnikatelů

Vysoké a suchary

1. část

Čtete správně a ani my jsme neudělali
chybu. Budu vám totiž vyprávět
příběh, "jak Vysoké k lomnickým
sucharům přišlo".

Jistě vyvstane spousta otázek, jako:
kde se vyrábějí, kdo je dělá, od kdy,
jak atd. Na všechno dostanete
odpověď, ale vraťme se na samý
začátek příběhu, tj. do roku 1810, kdy
pan Jína založil v Lomnici nad
Popelkou firmu, která dostala později
jméno Lomnické suchary. Původně
měly suchary sloužit jako zpestření
jídelníčku v chudších rodinách v
Podkrkonoší. Pan Jína je zpočátku
vozlil sám na trh a prodával. Později se
začaly rozvíjet po celé republice.
Vyráběly se ručně a ručně se i
obalovaly v cukru. Pro svoji oblibu se
dostaly i do Ameriky a získaly
mezinárodní věhlas. Za druhé světové
války šla velká část i na frontu.

Jedním z učedníků tohoto sladkého
řemesla se stal i lomnický občan pan
Ladislav Kodejška, dnes 86letý, který
v roce 1935 získal výuční list. Založil
si i učňovský sešit, který obsahuje
receptury od bývalého továrníka Jíny.
Tento stále velice aktivní pán stál u
základů nové firmy, která má vrátit
výrobu sucharů do podkrkonošského
regionu, konkrétně do Vysokého.
Recept na suchary byl převeden na
tuto firmu. V Lomnici jsou továrny

zavřeny a město samo a Český ráj podporují činnost této nové firmy se sídlem ve Vysokém nad Jizerou. Logo podniku by mělo připomínat tradici lomnických čokoládoven a zároveň slouží jako ochranná známka.

V bývalé Sebě se uvolnila hospodářská budova, která se adaptuje na novou výrobu. Firma má název EGE IMPEX, s. r. o., má tři společníky a funguje zatím jako zkušební od září 2003.

*Pokračování příště
Ludmila Hnyková*

Víte, že...

(Sdružení zdravotně postižených - 4. část)

v červenci r. 1996 jsme uskutečnili zájezd do Polska? Ráno byla exkurze v harrachovské sklárně. Viděli jsme při práci skláře i brusiče skla, prohlédli si sklářské muzeum a pak jsme pokračovali do Polské republiky. Prohlédli jsme si město Jelenia Góra i tržnici, a také něco nakoupili, a zajeli do Karpacze, kde se nachází překrásný kostelík. Je celý ze dřeva, bez jediného kovového hřebíku. Kostelík je navštěvovaný zájezdy ze zahraničí a každý ve svém mateřském jazyce vyslechne výklad o stavbě a historii. Při cestě tam i zpět jsme viděli Krkonoše z druhé strany a tím jsme i splnili přání pana Štekra z jeho 90 a půl letch.

Začátkem prosince jsme uspořádali III. hudební odpoledne. Společně s hudbou jsme si zazpívali píseň Chaloupky pod horami - jak krásná je to píseň. Probouzí v nás vzpomínky na dětství, rodiče, prarodiče a hodné sousedy, na společně prožité zimní večery, na kamna, kde prskají polena, a světélka poskakující po stěnách světnice. Teplo domova zpříjemňovalo pocit bezpečí a my s přibývajícím věkem jsme poznávali, že v těchto malých horských chalupách bydlela s námi i boží láska. Když jsme se sešli pod jednou velkou střechou v hasičské zbrojnici, kde bylo příjemné teplo, měli jsme pocit, že sedíme v horské chaloupce při černé hodině. Vyslechli jsme si vyprávění o sv. Mikuláši, jak to všechno tenkrát na tom světě vlastně bylo. Vyprávění nám ochotně zaslal pan farář Jan Evangelista Böhm ze Žamberka. Před Vánoci jsme opět navštívili naše členy a předali dárek s gratulací.

*Pokračování příště
Anna Zemanová*

*_*_*

hotel Morava je opět v provozu? Pokolikáté už, řeknete si jistě. Protože mám možnost soustavně z bezprostřední blízkosti sledovat, co se v hotelu a kolem děje, chtěla bych věřit, že to tentokrát bude opravdová změna k lepšímu.

Nový vedoucí pan Jiří Dušek (54) pochází z Jablonce nad Nisou a od roku 1980 jako absolvent hotelové školy pracuje v gastronomii, tj. v

pohostinství. Zkušeností má tedy ve své profesi dost. Situaci v hotelu Morava vzal se svými dvěma spolupracovníky opravdu "od podlahy". Dva měsíce se jen uklízelo a hlavně vyklízelo a bylo toho několik velkoplošných kontejnerů, co všechno bylo třeba vyvézt, vyklidit a vyčistit. Zároveň byla v celém hotelu zavedena plynofikace. V pátek 24. října byl hotel oficiálně opět otevřen, ale zatím jen dolní část, tj. restaurace. Sklepy a poschodí se budou renovovat postupně. Sympatické je, že hotel nebude provozovat diskotéky jako takové. Domnívám se, že tyto informace zatím stačí, abyste se dověděli to podstatné o staronovém hotelu Morava. Nejlépe bude, když se na vlastní oči přesvědčíte, jak to nyní v hotelu vyhlíží, zda dobře vaří a jaké nápoje a služby vůbec nabízejí. Přejme si, ať i tato "piha na krásu" našeho města zmizí a hotel se stane oblíbeným společenským prostředím pro naše obyvatele i pro turisty a hosty z ciziny.

lh

*_*_*

v neděli 2. listopadu 2003 od 15. 30 hodin se na velkém vysockém hřbitově konala za hojné účasti věřících ekumenická pobožnost k uctění památky zesnulých, vedená administrátorem Pavlem Ajchlerem a jáhnem Jaroslavem Křivánkem?

*_*_*

v sobotu 29. listopadu v 18.00 hodin

se v kostele sv. Kateřiny ve Vysokém nad Jizerou uskuteční benefiční koncert ženského krkonošského sboru z Trutnova Chorea chorcontica? Předvede se tu také vysoký dětský soubor zobcových fléten Piskoř pod vedením Hany Friedové. Organizátorem je Ústav chirurgie ruky a plastické chirurgie Vysoké nad Jizerou - výtěžek sbírky bude tentokrát použit na nákup nového zařízení na stavění krvácení.

*_*_*

ve čtvrtek 29. ledna 2004 pořádá Podkrkonošská společnost přátel zdravotně postižených benefiční vystoupení a koncert, jehož výtěžek se stane příspěvkem pro handicapované děti? Ve vysockém kostele sv. Kateřiny budou účinkovat žáci ze Základní umělecké školy v Jablonci nad Jizerou a Jizeran.

*_*_*

*Jestliže jsi v jediné duši
bloudící temnotou zažehl světlo
a ukázal zarmoucenému slunečnou
stranu života,
pak jsi nežil nadarmo.*

Jack London

*_*_*

Školní okénko

MŠ

Pohled rodiče na zařízení MŠ

Při požadavku paní učitelky o článek na uvedené téma jsem se zamyslel, co vlastně napsat - osobně jsem podobné zařízení nikdy nenavštěvoval a nemám tedy s čím srovnávat. Školku začínám poznávat až teď, kdy tam občas doprovázím svoji dcerku.

Na člověka zcela jistě pozitivně zapůsobí příjemné prostředí, které se podařilo paním učitelkám a ostatním zaměstnancům v MŠ vytvořit. Všude je čisto, chodby jsou zdobeny výtvyry dětí a vše doplňuje spousta hraček, takže nuda by tady hrozit neměla. Každý malý návštěvník je přivítán usměvavou paní učitelkou podáním ruky a přáním pěkného dne. Výše uvedená fakta zanechávají v odcházejícím rodiči dojem, že svého potomka zanechává v místech, kde o něj bude dobře postaráno. To všechno by ale mohla být jen uměle vytvořená maska pro rodiče, a tak základním hodnotícím bodem zůstává pohled samotných dětských návštěvníků. Musím přiznat, že náš potomek se vrací ze školky vždy, střízlivě řečeno, velmi spokojen a s pocitem báječně prožitého dopoledne. Záměrně píši dopoledne, i když vím, že školka končí až v odpoledních hodinách, ovšem po obědě následuje pro děti

odpolední odpočinek na lůžku a to je pro naši dcerku něco zcela nepředstavitelného. Zde se možná nabízí otázka, zdali odpolední spánek pro děti, zvláště pak tzv. hornáky (poznámka pro pány - jedná se o starší děti, předškoláky), je tím pravým ořechem, ale každé dítě je jiné a já nejsem v žádném případě odborník na tuto problematiku. Jinak si myslím, že školka splňuje přesně to, co se od ní očekává. Děti se zde učí žít v kolektivu, získávají pocit odpovědnosti, čerpají mnoho nových poznatků, celkově se rozvíjí jejich osobnost. To, že děti ve školce získávají nové dovednosti a vědomosti, je zásluhou mnoha akcí konaných v rámci MŠ, jako je například plavecký kurz, v zimě lyžařský výcvik, návštěvy divadla, poznávací výlety, výtvarný kroužek, který může díky vedení MŠ působit přímo v objektu školky, atd., a stejně jsem určitě na něco zapomněl. Za to všechno patří pracovnícům MŠ velký dík.

Ve školce se musí také velmi dobře vařit, jinak si neumím vysvětlit fakt, že doma po naší dcerunce zůstávají na talíři každou chvíli nějaké zbytky a jídlo je podrobováno nemilosrdné selekci a ve školce - jen prázdný talíř. Školka musí být nejspíš také kouzelná, protože když paní učitelky mluví o naší dcerušce, mám pocit, že řeč je úplně o někom jiném, takové hodné dítě já neznám. Tuto záhadu mi ovšem naše dcerka vysvětlila sama, když na můj dotaz, proč doma není taky tak hodná jako ve školce, bleskurychle odpověděla: "Někde se

přece, tatínku, vyzlobit musím!"

Takže z pohledu naší dcerušky je školka jedním z nejbáječnějších míst na zemi, a tak mně nezbývá nic jiného než s ní, s jednou poznámkou, souhlasit. Tou poznámkou je zvýšená nemocnost při návštěvě školky, ale to je problém všech kolektivních zařízení a v žádném případě to není vina paní učitelky...

Závěrem bych ještě rád ze srdce poděkoval všem pedagogickým i ostatním zaměstnancům MŠ za péči, kterou našim dárečkům věnují.

*Spokojený táta
Vladimír Vodsedálek*

ZŠ

Podzimní setkání

Akce s tímto názvem se uskutečnila v Základní škole Vysoké nad Jizerou v úterý 21. října v rámci Evropského roku osob se zdravotním postižením, kterým byl rok 2003 vyhlášen z rozhodnutí Rady Evropské unie.

Naše pozvání přijalo 22 dětí z Ústavu sociální péče Domov Tereza a Pomocné školy z Benešova u Semil. Přivítali je prvníácci krátkým pásmem básniček, písniček a tanečků a předali jim plyšové hračky. Následovaly Hrubínovy veršované pohádky v podání 4. třídy - děti si samy připravily kostýmy a rekvizity. Společný zpěv s doprovodem harmoniky měl velký úspěch a všichni si nejen zazpívali, ale i pohybem vyjádřili dobrou náladu.

Podzim se ujal vlády venku za okny školy, v názvu této akce a také v práci dětí. Usadily se kolem stolů, malovaly, stříhaly, lepily a výsledkem byly tři velké podzimní stromy. Potom se šli všichni účastníci posilnit do školní jídelny. Kuchařky zastávaly názor, že návštěva se musí pohostit klasickým slavnostním jídlem, a proto uvařily "knedlo-zelo-vepřo".

Po obědě čekalo hosty překvapení - objevil se vodník, princezny a další pohádkové bytosti. Vyzvaly děti k tanci na pohádkové diskotéce, do jejíhož programu byla zařazena i vystoupení aerobiku a zpívání s kytarou. Malování a diskotéku si pro hosty připravili žáci 6. a 7. třídy. Ze 7. třídy byli i dva veselí Kašpárci, kteří rozdávali úsměvy a provázeli hosty po celý den. A pak už přišlo předání dárků vyrobených 9. třídou a loučení. "My zase přijedeme!" "Přijďte vy k nám do Benešova!"

Učitelé i žáci vysoké školy se na setkání pečlivě připravovali. Vymýšleli, nacvičovali, vyráběli a stále v programu něco zdokonaľovali. Mysleli i na finanční stránku. Shromážďovali desetihálře, dvacetihálře a padesátihálře a vybrali jich tolik, že bohatě stačily na zaplacení všech výdajů. Cíl akce, aby se děti s postižením a děti bez postižení lépe poznaly, aby se naučily vzájemnému respektu a toleranci, byl splněn na sto procent. Děti zjistily, že mají mnohem více společného než rozdílného. Děti z Terezy se spontánně zapojovaly do programu dětí ze základky, ty se zas přišly dovolit, jestli mohou novým

kamarádům ukázat školu. Bylo to moc hezké setkání a děti se už teď těší na další.

Drahoslava Nýdrlová, ředitelka

ISS

Zprávy z ISS

1. Naše škola se připravuje na dny otevřených dveří, které se konají tradičně na podzim. Tentokrát nás zájemci mohou navštívit ve dnech 14. listopadu, 28. listopadu a 12. prosince. Součástí akce je i bezplatná kontrola osobního automobilu před zimním provozem.

2. Dne 7. listopadu se uskutečnila v Turnově burza škol, pro niž si studenti připravili nové panely propagující naši školu. Součástí výstavy byla nejen ukázka závěrečných prací našich studentů, ale i předvedení nového diagnostického zařízení firmy Bosch.

3. Ministerstvo školství hodlá reformovat výuku ve stávajících autooborech tak, aby se výstupní znalosti a dovednosti absolventů přiblížily úrovni v Evropské unii. Z tohoto důvodu se rozhodlo zřídit pro každý kraj pilotní školu, která bude určovat trendy vzdělávání v těchto oborech. Jedinou pilotní školou, kterou podpořil Liberecký kraj, je Integrovaná střední škola ve Vysokém nad Jizerou. Toto

jmenování je pro nás nejen poctou, ale i závazkem zajistit všechny náročné úkoly v této oblasti.

4. Po třech letech jsme opět otevřeli dálkové studium - podnikání v technických oborech, o které je opravdu velký zájem, což nás těší.

5. Naše škola byla zařazena do programu Národního ústavu odborného vzdělávání - Celoživotní vzdělávání Libereckého kraje a je zde zřízeno Místní centrum celoživotního vzdělávání. Škola vytvoří do konce srpna 2004 dva projekty, které budou nabídnuty široké veřejnosti s cílem dalšího vzdělávání.

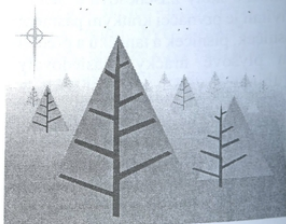
Ředitelství ISS

*_*_*

*Měli bychom se podílet
na radosti, kráse a barevnosti
života.*

Oscar Wilde

*_*_*

Z KULTURY

DIVADELNÍ KUKÁTKO

Pestrý Krakonošův podzim

V sobotu 18. října 2003 slavnostně skončil XXXIV. ročník Krakonošova divadelního podzimu - Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Odborná porota udělila ceny a uznání a doporučila inscenace na Jiráskův Hronov. Nejsem odborný porotce, nemohu nikoho nikam doporučit, ale jako běžný divák si i já mohu sestavit pomyslný žebříček toho, co se mi nejlépe - a pochopitelně i nejméně - líbilo.

Na nejnižší příčce se uchytila hra Druhá miza DS Klicpera při KIC Sadská. I dobrá předloha se dá špatně zahrát, ale v tomto představení byla na závalu nejen podprůměrná kvalita textu (Vlastimil Venclík), ale i scénické ztvárnění. Příběh měl být pro naši dobu typický, i když - kolik z nás je úspěšnými podnikateli s mladými milenkami? Drtivá většina z nás takové zkušenosti postrádá, možná právě proto byly životní peripetie hrdiny podány tak tuctovým, nezajímavým způsobem.

Opřekou výše bych zcela subjektivně postavila Zvířecí divadlo aneb Tramvaj do stanice konečná Ořechovského divadla Ořechov u Brna. To, co mohlo působit vtípně a neotřele v původním loutkovém

divadle (Iva Peřinová), postrádalo se živými herci opodstatnění (úprava Vlastimil Peška). Ořechovští odvedli svůj standardní výkon, nezakolísali, ale ani nepřekvapili. Diváci, kteří viděli Ořechováky poprvé, byli ovšem nadšeni.

Třetí příčel pomyslného žebříce obsadily Vraždy a nežnosti SNOOP Opatovice nad Labem. Dobrá skorodetektivka (Antonín Procházka) s komickými prvky se zas tak často na jevištích nevyskytuje. Důvodem nízkého skóre byly pro mne nevyrovnané herecké výkony (ale nikdo nehrál vysloveně pod psa!).

Uprostřed se uchytila Vražda v Klášterní ulici DS KS Velká Bystřice. Typická komedie s francouzskou lehkostí a šarmem v textu (Eugene Labiche) byla stejným způsobem prezentována i divákům. Hra nic nepronáročovala, nenutila k zamyšlení nad lidskou podstatou, jen umožnila lehce ironický pohled do soukromí jedné rodiny v průběhu několika desetiletí. A přiznejme si, že škodolibost je obecnou lidskou vlastností a cizí neštěstí potěší, jak praví nejmenovaný klasik. Zasmáli jsme se, pobavili jsme se.

Zařazení do horní poloviny, třetí stupínek od vrcholu, si dle mého zaslouží Motýli Kroužku divadelních ochotníků Hvozdná. Příběh z New Yorku sedmdesátých let (Leonard Gersche) by se klidně mohl odehrát v kterémkoliv městě v Čechách, touha po samostatnosti a plnoprávném životě je všelidská. Představení stálo a padalo s výkonem představitelů dvou mladých lidí, Dona a Jill,

kterým patří dík za skvěle odvedené výkony.

Stupínek pod vrcholem našla v mých očích své místo Maryša DS Jana Honsy Karolinka. Spojení zkušených ochotnických herců se studenty bylo nanejvýš šťastné, mladší ročníky byly svým kolegům důstojnými partnery. Zároveň byla tato spolupráce důkazem toho, že i mladší generaci může klasická hra (Alois a Vilém Mrštíkovi) dát něco podnětného, respektive že mladí jsou schopni ji tvůrčím způsobem zpracovat, vnést do ní své chápání problematiky i jejího řešení. A hrají-li ochotníci role věkem jim odpovídající, je to rozhodně ku prospěchu věci.

Nejvyšší post pak patří inscenaci Manžel na inzerát DS Scéna Libochovice. Na motivy amerických her Johna Patricka napsala Eva Andělová půvabnou hru, ve které se střetává svět nezištného lidství s nástrahami běžného života. I když to možná neodpovídá skutečnosti, aspoň zde dokáže prosté človenství svou převahu nad chamtivostí, zlobou a podlostí. A protože špatnosti je kolem nás v běžném životě habaděj, zajisté nás potěší drobná vítězství celkem obyčejné, ale nesmírně sympatické hlavní hrdinky.

Mimo žebříček se tak dostaly tři inscenace, pohádka a představení zahajovací a závěrečné. Pohádku jsme neviděla (jako ostatně každý rok, dopoledne zkrátka nemohu do Vysokého přijet). Zahajovací shakespeareovské pásmo Šekspír? Shakespeare! Ivany Řehořové v provedení mladých z Recitačního

kroužku Městské knihovny a DS Krakonoš nepostrádalo pečlivost a nadšení nejmladší generace ochotnických herců. Jestli jim to vydrží i v dalších letech, bude mít vysoký spolek i nadále skvělý ansámbl.

Závěrečné odpoledne a podvečer pak patřily hostům z Karlových Varů. DS D3 Karlovy Vary přivezl do Vysokého adaptaci povídek z Dekameronu (Karel Tachovský pod názvem Mor (Boccacciiovské variace)). První polovina představení se nesla v lehkém duchu, náznakově eroticky vyroceném, druhá pak přinášela to správné mrazení v zádech. O spokojenosti diváků tímto představením svědčil nepochybně nejen potlesk po jednotlivých příbězích, ale především chvilka ohromení na konci, než se první divák odvážil porušit ticho a přenést nás zpět do reality.

Jak je vidět, nabídka i výsledný dojem z jednotlivých představení byly vskutku pestré. Střídali se autoři domácí i světoví, vážnější i nevážnější tematika, stejně jako se v podzimních lesích střídají pestré barvy podzimu. Přejme si, aby i příští, trochu jubilejní XXXV. ročník Krakonošova divadelního podzimu měl tu svou paletu namíchanu ve správných zářivých odstínech.

Markéta Strašrybková (Mag)

Tři a tři je pět

Jak sám název napovídá, něco zde

nebude v pořádku. A nebylo ani v zápletky divadelní hry, kterou k nám do Vysokého přivezl představit Divadelní soubor při Městském kulturním středisku v Červeném Kostelci. Byla krásná podzimní sobota 8. 11., Takže pozvánka do divadla na její závěr byla víc než vítaná. Kulturně naladěni jsme na půl osmou vyrazili do Krakonoše v očekávání, jaké to dnes bude. Musím říct, že menší zklamání se dostavilo vzápětí. Diváků přišlo tolik, že zaplnili pouze třetinu hlediště...

Nejsem žádný divadelní kritik, ale snad mohu říci, že téměř všechny, kteří jsme byli přítomni, tato hra velice pobavila. Upoutala hned od začátku, kdy se na jedné scéně odehrávalo odpoledne ve dvou rodinách najednou, ač každé na jiném konci Londýna. Dcera z jedné rodiny se po internetu seznámila se synem z druhé a co čert nechtěl, obě děti se jmenovaly stejně a jejich otcové se dle popisu nápadně podobali. Následovaly rychlé přesuny, ztřeštěné akce a šílené nápady, které měly jediný cíl. Zabránit tomu, aby se děti setkaly, protože by vyšlo najevo, že mají společného otce, tedy onoho "pátého" z názvu hry. Milovníci situačních komedií si určitě přišli na své a téměř s každým příchodem na scénu přišlo něco nečekaného a neskutečně směšného. Byla to komedie jaksepatří, ve výborné režii a zahrána tak, že i malé výpadky textu vypadaly jako úmyslné. Podle neutuchajícího smíchu a závěrečného potlesku pak mohu jen vřele

doporučit. Až budete mít možnost, zaručeně běžte, je to velká legrace!

vh

Pozvánka do divadla

Členové vysokého DS Krakonoš na vánoční svátky připravují francouzskou detektivní komedii Roberta Thomase Dvoji hra. Prozradit samozřejmě mohou jen málo, jak se u detektivky sluší. Hlavními postavami jsou obyvatelé jedné luxusnější vily nedaleko Paříže 50. let minulého století. V manželství Simony a Richarda to začíná skřípat, služka Marie má potíže se svým milým, do příběhu vstupuje Richardův přítel Sartoni se svými požadavky. To vše se mísí dohromady a na povrch vyplouvají věci více než podivné, takže nejspíš bude třeba, aby zasáhly ještě další osoby... Příběh plný záhad, napětí, několika vražd, nečekaných zvratů a řešení, zkrátka vše, co se dá očekávat od každé správné detektivky, předvedou vysočtí ochotníci 25. prosince od 19.30, 26. prosince od 16.00 a 3. ledna od 19.30 hodin, pokaždé v budově divadla Krakonoš ve Vysokém nad Jizerou. Vstupenky je možné objednat a zakoupit u pana Pacholíka v prodejně P + P Klenot.

DSK

*_*_*

Stát se člověkem je umění.

Novalis

*_*_*

Z HISTORIE dávné i nedávné

Rok 1914

Pokračování

Vracejí se ranění vojáci, zprávy o zajatých. Deset narukuje - ročník 1992-94. Domobrancí musí k odvodu. Odvedeno 9 koní. Nařízena revizice obilí k účelům vojenským. Největší rolník Macháček a Žanta dělali velké obtíže a nechtěli nic dát. Dne 9. 11. přijel do nemocnice transport raněných žebříňákem z Jablonce nad Jizerou, kam dorazili vlakem. 19 Čechů, 10 Němců a 1 Rusín. Dne 3. 12. došla od hejtmanství zpráva o dobytí Bělehradu. Střílení z hmoždířů, zvonění a všechny veřejné i některé soukromé budovy ozdobeny prapory. "Nějaký ničema do poštovní schránky ve Vysokém hodil psaní hanlivé na Jeho Veličenstvo, adresované do Prahy. Psaní to dostalo c. k. místodržitelství, které nařídilo pátrání a uložena přímá censura dopisů ve Vysokém. Každý dopis musil být na hejtmanství otevřen a

22

pak teprve mohl být odeslán nebo dodán. Obec podala ohrazení, ježto celá nemůže za jednoho lumpa, který ostatně ani z Vysokého nemusil být. Nato censura byla zrušena. Byly domovní prohlídky u politických předáků. Dopis onen vlastně obraz císaře vytržený z díla Válka světová (jak se zamyšlen modlí) a na obraz ten tuší napsány hanlivé a urážlivé výroky, které tuto nelze psát. Bylo to vůbec bídáctví, které obci naší jen škodí."

Dne 13. 12. hráli zde uprchlíci polští divadla v polském jazyku Baladyňa a Kordjan. Herci to ovšem nebyli, ale má to svoji důležitost pro město i ochotnické jeviště. Vybrané peníze uloženy u obce na ošacení uprchlíků. Herci tito vždy před představením z lahve pili rum, co Poláci, i ženy rádi dělají.

Při odvodu druhé zásilky obilí nechtěl opět Fr. Macháček odvést uložených 8 pytlů a byl oznámen na hejtmanství. U krajského soudu v Jičíně dostal 200 K pokuty a 14 dní vězení. Ani boháč Žanta nechtěl dát. Přitom rolníci dostávali za obilí slušné peníze. Při prohlídce domobrany v Jilemnici bylo z 55 lidí z Vysokého odvedeno 22. Starosta dostal od nějakého plukovníka pochvalu, že naši domobrancí se ze všech obcí nejslušněji chovali. Při tomto odvodě měli zábavu s rekrutem Štěpánkem, obuvníkem. Když měl ukázat zuby, vyplívl je na dlaň. Komise se musila smát. Když mu lékař sáhl na jizvu na noze, utrl, že je lechtivý. Rolníci mleli oves a žito dohromady - žita bylo málo - chléb z této směsi je

výborný, lepší než žitný. Pekaři pekli chleba mizerný.

Rok 1915

Obec musela vybrat na práce 1 kovodělníka, 1 zedníka a 5 nádeníků. Vybráni sami lidé, kteří práce nehledají. Byli předvedeni do Jičína. Také musel být vypraven párový povoz k válečným účelům. Revizice ovesa. Žádost obce o dodávku žita na chléb. Převažování chleba u pekařů. Dne 10. 3. došly dárky vánoční amerických dětí sirotkům po padlých vojinech. Od hejtmanství dostala obec vagon bramborů. Pekl se obecní chléb podle receptu Metelky (u Žitů) ze Sklenářic. Veliká sucha. Celý květen nespřchlo. Naděje na úrodu pramalá. Obec dala 7. 6. bubnovati, aby se lidé o sádlo a slaninu hlásili. Bubnoval strážník Hořavka, který předtím mnoho pil a neměl všech pět pohromadě a bubnoval proto všude, i na hřbitově (mrtví vstávejte, obec má sádlo a špek) atd. Bubnoval dále v polích, na studni a vůbec nebyl normální (dellirium tremens). Ohromná vedra. Oheň v Roztokách u Semil zničil 11 domů a 8 stodol. Uspořádáno cvičení se střikačkou, kterého se zúčastnily i ženy. Bylo zjištěno, že obec má zásoby mouky a rozšířilo se, že musí mouku přenechat jiným obcím, které nemají nic. Schůze se zásobovací komisí ukázala, že každý se stará jen o svůj žaludek. Hlavně dělaly rámus ženské.

*Pokračování příště
Iva Řehořová*

*_*_*

*Nesvoboda není kázní,
je ponižením.*

Josef Čapek

*_*_*

Měli kliku. Kdo? Kramář a Rašín

2. část

I. dr. Karel Kramář po všeobecné mobilisaci v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, nařízené dne 31. července 1914, jako vůdce panslavistické propagandy a českého rusofilského hnutí hlásáním a šířením zásady všeslovanské vzájemnosti, pěstováním styků s nepřátelskou cizinou a vědomou součinností s organisovanými tam podniky na rozbití jednotného státního svazku a odtržení korunních zemí Čech, Moravy a Slezska, jakož i Slovenska a jiných území rakousko-uherského mocnářství, obydlých Slovany, podnikl jako původce, návodčí a strůjce něco, co bylo nastraženo, aby se odtrhla jedna část od jednotného státního svazku a obvodu zemí císařství Rakouského, přivodilo a zvětšilo nebezpečnost pro stát zevně a pobouřilo uvnitř; stalo se tak ve spojeních, osnouvání, vybízení, povzbuzování a svádění slovem, písmem a tiskopisy, radou a pobuřováním, výzvědami a podporou.

23

II. dr. Alois Rašín nadřžoval, napomáhal k vykonání zločinu ad 1. uvedeného, úmyslně opatřuje prostředky a odvraceje překážky a přispěl k bezpečnému jeho provedení.

III. dr. Karel Kramář a dr. Alois Rašín po 26. červenci 1914 za války provinili se takovým jednáním a opomenutími, uvedenými pod I. a sváděním českého obyvatelstva českých vojenských oddílů k pasivní resistenci proti úspěšnému provedení války, k zradám a dorozumívání se s nepřítelem, aby se jimi uškodilo císařské rakouské válečné moci a spojením s ní císařským německým vojákům a prospělo nepříteli, přičemž byla tím císařské rakouské válečné moci způsobena velmi důležitá škoda vzhledem k operacím proti nepříteli.

IV. Vincenc Červinka a Josef Zamazal po 26. červenci 1914 vyzvídali ve vzájemné dohodě v dobách válečných osobně a prostředníky sílu a stav pozemní branné moci, její přípravy a plány, její postavení a pohyby a vůbec takové poměry a předměty, jež mají vztah k vojenské obraně státu a podnikům vojska s úmyslem, aby o tom zpravili nepříteli.

Tím se dopustili:

1. dr. Karel Kramář zločinu velezrady dle § ... jako původce, návodčí a strůjce a proti válečné moci státu dle § ...;

2. dr. Alois Rašín zločinu velezrady dle §§ ... jako vzdálený účastník a proti válečné moci státu dle § ...;

3. Vincenc Červinka zločinu vyzvědačství dle § ...;

4. Josef Zamazal zločinu vyzvědačství dle § ... a odsuzují se

ad 1. dle §§ ...

ad 2. dle §§ ...

ad 3. a 4. dle § ...

K smrti provazem.

*Pokračování přístě
S použitím Paměti Aloise Rašína
zpracoval Jaromír Kavan*

Listopad

Listy zvoni
po dláždění
měsíc větve
v písmo změnil

Chryzantémy
pějí Ave
u hřbitovních vrat
Světla v louže
slzy roní
je listopad

Prokřehlý chodče
v kabátku tenkém
s větvičkou chvoji
zas tudy projdeš
jak loni...

dr. Zdeňka Vaněčková

Vánoce

Za vánoční svátky jsou považovány tyto významné dny: Boží hod vánoční (den Narození Páně, 25. prosinec);

svátek sv. Štěpána (26. prosinec); den sv. Jana Evangelisty (27. prosinec); den mládětek (též betlémských neviňátek, 28. prosince); den sv. Silvestra (31. prosinec); den Obřezání Páně (1. leden), na nějž připadá též jeden z mariánských svátků; den sv. Tří králů (6. leden). Vánoční liturgický okruh uzavírá od roku 1960 v západní liturgii svátek Křtu Páně (neděle po svátku sv. Tří králů). "Lidové Vánoce" však v mnoha zemích končí až svátkem Hromnic (den Uvedení Páně do chrámu), který připadá na 2. únor.

Paměti legionáře 6. čast

Naše podhorácké Vánoce

Byl jsem za svého života na mnoha a mnoha místech a v zemích, zejména na Ukrajině, v Rusku evropském i asijském, a pobýval jsem v těch krajích i v době vánočních svátků, ale nikde jsem se nesetkal s takovou krásou Vánoc, jakou u nás v Čechách vytvořila poetická česká duše našeho venkova. Snad nikde na celém širém světě nemají Vánoce takovou jemnou symboliku, jakou nalézáme v naší klasické literatuře, ve výtvarných projevech umělců, malířů, grafiků, básníků i prozaiků, v lidové poezii, zvycích, písniích atd.

Jako děti jsme se na ně tolik těšily a také v pozdějších letech dospělosti nepřestávaly pro nás mít půvab. Jímí se vracíváme do nejranějších dob svého mládí. Vánoce bývaly takové,

jak nám je líčí Neruda ve svých fejetonech anebo Lada svými obrázky. Ale to už je dávno. V hodině slohového cvičení jsme si ani nemuseli příliš ohryzávat násadku pera a usilovně hledat charakteristické body našeho námětu. Naše fantazie se nemusela namáhat, neboť kýžené období Vánoc dýchlo na nás hned s prvním popraškem sněhu, nádhernými klouzačkami před školou, i těmi prudkými z náměstí až dolů, kde obyčejně produkce končívá kotmelcem, odřeninou a bouli nebo také roztrženými kalhotami a pak ovšem doma nějakým pohlavkem a přidanou herdou do zad.

Čas změnil poměry, lidi a snad i tu přírodu, která nám odpirá někdy tu bílou kulisu. Všechno je jiné. Lidé nejsou už tak usměvaví, ale jsou ustaraní, v obchodech je shon a nikoliv ruch. Melodie vánočních koled se téměř neozývají.

Naše Vánoce bývaly jednoduché a právě tou jednoduchostí krásné. Vánoční stůl se neprohýbal dobrotami. Stačil hubník, to byla nejchutnější vánoční specialita, pak 3-4 vánočky, které pekla maminka spolu s cvíbakem, tj. s cukrovanými suchary na způsob lomnických. K čaji s rumem byl cvíbak výtečným zákuskem a byl maminčinou specialitou. Vzpomínám na ty štědrovečerní dýchánky jako na krásný barvitý obraz tehdejšího poklidného života. Byly to v takovém rodinném prostředí šťastné chvíle, jakých v životě všedním mnoho nebývá. A pak se šlo na půlnoční. Za

mých klukovských let mělo Vysoké ještě ponocného. Tuto funkci zastával o Vánocích obecní policajt Špika. Chodíval s velikou lucernou a s troubou zavěšenou na lesklé šňůře, v dlouhém kožichu, zrovna jako vypadlý z Alšova obrázku. O půlnoci zvlášť slavnostně a důležité vytruboval stoje na kostelních stupních. Ze Staré Vsi, ze Tříče, Helkovic, Zimrova, Škodějova, ze Sklenářic a ze Stanova i z Pasek pohybují se namáhavě vysokým sněhem šňůrky světýlek jako tenínky ručeje slévající se do slavnostně ozářeného vysokého kostelíka. Půlnoční mše není jen záležitostí církve. Je také vyjádřením lidové tvořivosti, neboť na krásě mše se podílejí desítky a desítky nadějných hudebníků, zpěváků a recitátorů. Kostelík se naplňoval jako přívalem, až nebylo místo a lidé se tísnilí namačkání jeden k druhému, že by ani špendlík nepropadl. Varhany zatím preludovaly variace vánočních koled. Tenkrát jsem si tu krásu těch milých chvil neuvědomoval tak mocně jako nyní ve vzpomínkách. To teprve z odstupu předlouhé řady let vidím tu pravou poetickou krásu a cítím její vůni. Naše vánoční zpívané mše, jak jsem se zmínil, měly hudební věhlas v celém širém okolí. Ani už se nepamatuji, která z klasických mší se hrála, ale hluboký a krásný dojem z jejího provedení zůstal mi podnes v duši jako trpytný okamžik jindy tak chudého života. Po půlnoční se davy vyhrnuly do křuplavé tmy. Mráz štípal do nosu a uší a tváří a každý spěchal, aby už zas byl doma. Do

ticha noci slavnostně zněly zvony radostnou zvěst, "že se nám narodil Kristus Pán". Tož takové bývaly Vánoce u nás ve Větrově.

*Pokračování příště
Bohumil Doležal,
Zpracovala Ludmila Hnyková*

Zamyšlení pod vánoční stromeček

"Pojď dál," řekl Bůh. "Tak ty bys se mnou chtěl dělat interview?"
"Jestli máš čas," řekl jsem. Bůh se usmál a odpověděl: "Můj čas je věčnost, a proto je ho dost na všechno. A co se mě vlastně chceš zeptat?"
"Co tě na lidech nejvíce překvapuje?"
Bůh odpověděl: "To, že je nudí být dětmi, a tak pospíchají, aby byli dospělí, a když jsou dospělí, zase touží být dětmi."
Překvapuje mě, že ztrácejí zdraví, aby si vydělali peníze, a pak utrácí peníze za to, aby dali do pořádku své zdraví.
Překvapuje mě, že se natolik strachují o budoucnost, že zapomínají na přítomnost, a tak vlastně nežijí ani pro přítomnost, ani pro budoucnost.
Překvapuje mě, že žijí, jako by nikdy neměli umřít, a že umírají, jako kdyby nikdy nežili..."
Bůh mě vzal za ruce a chvíli jsme mlčeli. Pak jsem se zeptal: "Co bys chtěl jako rodič naučit své děti?"
Bůh se usmál a odpověděl:
"Chci, aby poznaly, že nemohou

nikoho donutit, aby je miloval. Mohou jen dovolit, aby je druhí milovali.
Chci, aby poznaly, že nejcennější v životě není to, co v životě mají, ale koho mají.
Chci, aby poznaly, že není dobré porovnávat se s druhými. Každý bude souzen sám za sebe, ne v nějaké skupině lidí.
Chci, aby poznaly, že bohatý není ten, kdo má nejvíce, ale ten, kdo potřebuje nejméně.
Chci, aby poznaly, že trvá jen pár vteřin způsobit lidem, které milujeme, hluboká zranění, ale trvá mnoho let, než se taková zranění uzdraví.
Chci, aby se naučily odpouštět, odpouštět skutekem.
Chci, aby věděly, že jsou lidé, kteří je velmi milují, ale kteří nevědí, jak své city vyjádřit.
Chci, aby věděly, že za peníze si mohou koupit všechno kromě štěstí.
Chci, aby poznaly, že opravdový přítel je ten, kdo o nich všechno ví, a přesto je má rád.
Chci, aby poznaly, že vždycky nestačí, aby jim odpustili druhí, ale že ony samy musejí odpouštět." Chvíli jsem seděl a těšil se z Boží přítomnosti. Pak jsem Bohu poděkoval, že si na mě udělal čas. Poděkoval jsem mu za všechno, co pro mě a mou rodinu dělá. A Bůh odpověděl: "Kdykoli. Jsem tu 24 hodin denně. Jen se zeptej a já ti odpovím."

Lidé zapomenou, co jste řekli. Lidé zapomenou, co jste udělali, ale nikdy

nezapomenou, jak se vedle vás cítili.

*Převzato z časopisu Ohlas,
Zaslala Helena Havelková,
Benešov nad Ploučnicí*

ŘEMESLA A ŽIVNOSTI

Cesta končí

Tak nám ještě zbývá přejít hlavní ulici a dát se cestou do Kopčovic. A hned druhý domek za zatáčkou byla pěkná světlá chaloupka s mistrně vyvedeným firemním štítem "Josef Špika, malíř pokojů a písma". Proto ten štít. Chodil se svým pomocníkem, ten tlačil před sebou dvoukolák s malířskými potřebami a zvědaví sousedé se hned pídili, kde budou asi malovat.

Dál po cestě jsme přišli k chalupě jak ze skanzenu. Tam měl pánské krejčovství pan Josef Petruška. My se teď vrátíme pod sokolovnu a cestou mezi vilkami dojdeme k Hodycově vile. A to už je poslední zastavení. Ve vile byl krejčovský salon sester Anny a Marie Petruškových. Největší ve městě. Po smrti starší Anny vedla salon dál Marie. Prožila jsem tam tři krásná učednická léta s nejlepší mistrovou, jakou jsem si mohla přát. Dodnes na ni, a jistě nejen já, s láskou vzpomínám.

A tady naše putování za řemesly končí. Mně nezbývá než poděkovat všem, kteří se mnou tu cestu

vzpomínek dočetli až do konce. Mým přáním bylo, aby si staří zavzpomínali a mladým se trochu přiblížila doba třicátých a čtyřicátých let minulého století v našem městě. Vloudila-li se někde chyba, prosím za prominutí. Možná jsem i na někoho zapomněla, tak jako si nemohu vzpomenout, kde měl holičství a kadeřnictví pan Kořenský.

Nakonec mi dovozte, abych Větrníku, jeho čtenářům a všem Vysočákům popřála pěknou vánoční pohodu a do nastávajícího roku hodně zdraví a úspěchů a mému milému Vysokému, aby rostlo do krásy. Zaslouží si to. Takové krásné "hnízdo na kopečku" se hned tak nenajde.

Anna Čerovská

*_*_*

*Pochopit život můžeme pouze s
pohledem zpět,
ale pouze s pohledem vpřed ho
můžeme žít.*

Søren Kierkegaard

*_*_*

CESTUJI, CESTUJEŠ, CESTUJEME

2. část

Jak jsem viděl Chile

Z Madridu jsme letěli 19. dubna

v 0. 40 hodin linkou Iberia 6833 Airbusem A 340-300 a za 13 a půl hodiny letu můžeme majestátnou Aconcaguau, nejvyšší vrchol Jižní Ameriky, a přistáváme v Santiagu de Chile, které je zhruba uprostřed země dlouhé 4 230 km a široké od 176 do 300 km. Rozloha 9,6krát větší než naše republika a 14, 5 milionu obyvatel. Na letišti měníme dohromady 1 400 USD za chilské peso (Ps) v kurzu 1: 695. Převážujeme se na autobusový terminál a hned se vydáváme na sever do San Pedra de Atacama, kde chceme strávit několik dní a adaptovat se na větší nadmořskou výšku. Jízdenka na vzdálenost 1 450 km stála 17. 640 Ps (25 USD, našich 760 korun). Jeli jsme pohodlným busem a dostali i večeri: rybí sekanou s rýží, kompot, housku se sýrem a čaj, a také snídani: sušenku a čaj. Takové služby se od ČSAD nedočkáme. Dostáváme se do pouště Atacama, která lemuje pobřeží Pacifiku v délce více než 1 000 km, a toto nehostinné území pokračuje pod jinými názvy dalších 2 000 km podél peruánských břehů. Atacama zasahuje i 100 km do vnitrozemí až na úpatí sopečných Západních Kordiller do výšek kolem 3 000 m. Rozlehlá území nejsušší pouště světa jsou téměř beze srážek. Tyto výjimečné srážky způsobuje porucha El Niño přicházející přibližně 4krát za sto let. Atacama je typická výkyvy teplot, v létě obvyklé kolem 18 ° C po poledni mohou vystoupat i na 50 ° C, večer se prudce ochlazuje až k nule. San Pedro de Atacama je malebná oáza s

kostelíkem ze 16. století. Další den ráno ve 4. 00 hodiny vyrážíme mikrobusem do 95 km vzdáleného El Tatia ke gejzířům, 4 300 m vysoko a tam je asi -5 ° C. Po koupeli v jezírku kolem 30 ° C se vracíme po planině, která se zdá pustá, ale vidíme stádo divokých lam vikuní, z nichž je nejjemnější vlna na světě, - jsou plaché. Kousek dál kojot i nandu pampový a lamy a alpaky. U Solného jezera plamenáci a husy andské. Po návratu ještě odpoledne vyrážíme k Měsíčnímu údolí a Solnému jezeru. Na dunách v Měsíčním údolí jsou stopy po sandboardech. Další den jdeme do Pukara de Quitor, což je indiánská pevnost. Poblíž je nový památník. Na noc odjíždíme k Pacifiku na samotný sever Chile do Arice. V Arice je dlouhodobý průměr srážek 0,8 mm, i zde byl však v uplynulých sto letech déšť několikrát zaznamenán. Další den jsme se vydali busem do Putre, které leží ve výšce 3 500 m, a hned odpoledne ještě na pěší výlet k termálním pramenům ve výšce 4 150 m a tam se koupali ve vodě teplé 40 ° C. Tak přesně takhle aklimatizace nesmí vypadat. V Putre jsme byli čtyři dny. Vyjížděli jsme mikrobusem do národního parku Lauca za aklimatizací. Ve vesničce Parinacota (4 392 m) je překrásný kostelíček. Další den podnikáme výstup od jezera Chungara 4 500 m na vrchol Chokelimpie (5 200 m) s překrásným výhledem na sopku Parinacota (6 350 m) a Pallachatu (6 200 m) vedle ní. Napravo je Sajama, nejvyšší hora Bolívie (6 682 m). Ještě více napravo kouřící Guallatiri (6 060

m), nejvyšší činná sopka na světě - naposledy se projevila v roce 1995. Po návratu do Putre si k večeri dáváme maso z lamy alpaky, je výborné. Další den busem znovu kolem jezera Chungara, ale tentokrát k bolivijské hranici, přejíždí se pas ve výšce 4 660 m.

A celkový dojem z Chile? Absolutně bezpečno, všechno funguje, všude panuje pořádek - měli bychom tam jezdit na exkurze. Smekám klobouk před Augustem Pinochetem, který tam tento pořádek zavedl. Nesmí se tam vozit potraviny, ale poněvadž jsou levnější než u nás, tak to není ani potřeba. Opouštíme Chile s dobrým pocitem a přišť už budeme v Bolívii.

*Pokračování příště
Pavel Berka*

SPORT

Zprávy Ski klubu

Na sto let českého lyžování, historii, činnost a význam ČSK ve Vysokém nad Jizerou, vzpomínali členové Klubu na valné hromadě v sobotu po 28. říjnu, tedy skoro přesně sto let od první valné hromady. Tehdy se naši předkové rozhodli založit první lyžařský národní svaz na světě. Při oslavách a rekapitulaci činnosti a výsledků Klubu došlo i na ocenění činovníků, rozhodčích a závodníků,

se kterým budou čtenáři Větrníku seznámeni v příštím čísle.

Oslavy započaly i v Praze. Na výstavu Čáry na sněhu, která se koná od 7. 11. 2003 do 28. 2. 2004 v Lobkovickém paláci na Pražském hradě, byly zapůjčeny klubové památky z vysokého muzea. Mezinárodní setkání a oslavy za účasti našich zástupců proběhnou 21. listopadu. K veliké radosti Klubu a všech vysokých patriotů může posloužit fakt, že Česká pošta ve spolupráci s Olympsportem spojila založení Svazu lyžařů výhradně s Vysokým nad Jizerou. Vyдалa příležitostnou dopisnici a jelikož neměla jiné podklady, použila naše příležitostné razítko a barevné reprodukce z naší vysoké klubové výroční pohlednice.

Představitel ČSKV čeká 19. 11. vzpomínkové setkání s jilemnickými lyžaři v Jablonci nad Jizerou a 29. 11. námi pořádané krajské oslavy v Kramářově vile. Samotný 21. listopad bude vzpomenut po celý následující týden příležitostným poštovním razítkem na vysoké poště.

Za ČSK Jiří Doubalík st.

Vlek

Bliží se zima a moje pětiletá vnučka mi připomněla, že budeme zase brzy lyžovat ve Vysokém u Matoušků. Při této příležitosti bych chtěla prostřednictvím Větrníku poděkovat

rodině Matouškových, že umožnili ve Vysokém nad Jizerou i malým dětem a začátečnickům lyžovat na svahu a využívat vlek, který odpovídá jejich možnostem. Mám téměř třicetileté zkušenosti s výukou lyžování malých dětí, proto jsem byla ráda, když areál Větrov vznikl. Za dva roky svého provozu si získal oblibu nejen mezi místními dětmi, ale přilákal i řadu rekreatantů do Vysokého. Oceňuji, že jsou mezi námi lidé, kteří nesedí s rukama v klíně, ale dělají dobrou práci i pro své město. Jsem z Vysokého a přesto, že žiji přes čtyřicet let v Jablonci nad Nisou, mě těší každé vylepšení V mém rodném městě.

Blanka Hulswitová,
rozená Lukášová

KČT

Krajem zapadlých vlastenců

27. ročník letního pochodu

26. července 2003

Po celý den nám přálo slunečné a teplé počasí. Pochodu se zúčastnilo 151 pěších a 101 cykloturistů. Překvapila nás účast na 50km trase, kterou prošlo 10 turistů; s volbou trasy byli spokojeni. Pro 12km trasu se rozhodlo 81 lidí, 25 kilometrů si vybralo 39 turistů a 35 kilometrů absolvovalo 20 turistů. Zápisy v naší kronice pochodů potvrzují dobrou pohodu účastníků.

Turistický zájezd na Domažlicko s účastí na pochodu "Přechod Haltravy" 19.-21. září 2003

1. den - odjezd z Vysokého v 5.30. Cestou zastavujeme na hradě Švihov. Odpoledne 7kilometrová túra: Chudenice - Bolfánek (rozhledna) - Koráb (rozhledna) - hrad Rýzmbek - koupaliště Kdyně. Dál už ujíždíme k ubytování do Klenčí pod Čerchovem.

2. den - účast na pochodu "Přechod Haltravy". Volíme změnu trasy s volbou návštěv míst, která neznáme. V cíli i pořadatelé koukali, kudy jsme šli, - i pro ně neznámé. Trasa: Capartice - Čerchov (rozhledna) - Česká studánka - Zelená chýše - Babylon - Trhanov - Chodov - Klenčí. Třicetakilometrová túra byla v nohách cítit, vždyť to bylo z kopce do kopce. Počasí na jedničku, výhledy jedna báseň.

3. den - trasa 3 km: Trhanov - Hrádek - Újezd. Dále návštěva Domažlic (věž), Horšovského Týna s prohlídkou zámku a náměstí. Dál už jenom cesta domů. Závěr - naprostá spokojenost. Byl to zájezd rozhleden a krásných výhledů.

Výšlap na nově otevřenou rozhlednu "Na Smrku"

18. října 2003

Trasa: Smědava - Smrk - Jizerka. Délka 24 km, účast 15 turistů, počasí slunečné, teplé a cesta s mnoha

krásnými výhledy.

Jiří Libal

*_*_*

*Tajemství, jak žít se všemi lidmi v
míru,
spočívá v umění porozumět
každému
s ohledem na jeho jedinečnost.*

Friedrich Ludwig Jahm

*_*_*

Společenská kronika

Poděkování

Za všechna milá blahopřání a dary k mým devadesátinám musím neskrývaně všem vřele poděkovat. Byl jsem velmi překvapen, jak mnoho osob na mě myslí a vzpomíná. Díky patří zejména pracovníkům MěÚ ve Vysokém nad Jizerou, dále všem členům tělovýchovné organizace zdejší a členům turistického oddílu. Vám všem, milí přátelé, i těm nejmenovaným, ještě jednou srdečně poděkování a pozdravy.

Karel Svatý

Sňatek

4. 10. 2003 **Michelle Ann Povolná** z Austrálie a **Kenneth Allan Rendell** z Nového Zélandu (ve sboru Dr. Karla Farského)

Hodně štěstí!

Narození

Dne 14. 4. 2003 se manželům Květě a Pavlu **Kobrovým** ze Sklenařic narodila dcera **Miluše**. (Celé rodině se omlouváme za zpožděné oznámení a o to srdečněji gratulujeme.)

Dne 8. 10. 2003 se Jolaně **Kozákové** a Pavlu **Hlaváčovi** z Vysokého nad Jizerou narodil syn **Jan Hlaváč**.

Hodně zdraví a štěstí!

Životní jubilea

Vysoké nad Jizerou

Anna Nečásková 85 let
Milada Ceová 84 let
Milada Vašíčková 84 let
František Farský 78 let
Dagmar Kvardová 74 let
Josef Merc 74 let
Věra Štěpánková 72 let
Josef Martinec 70 let
Lidmila Kubičková 83 let
Milada Soukupová 80 let
Zdenka Junková 79 let
Vladimír Hladík 78 let
Václav Kramář 75 let
Miroslav Nosek 74 let
Libuše Bartoníčková 72 let
Marie Knížková 72 let

Helkovice

Alice Nosková 76 let

Horní Tříč

Jaroslav Chmelík 89 let
Marcela Marková 73 let
Anna Slavíková 73 let
Jaroslav Votoček 71 let

Sklenařice

Běla Jeníková 82 let
Jiřina Holubová 76 let
Pavlina Kyselová 73 let
Františka Tomešová 73 let
Miloslav Hartych 79 let
Miroslav Prajzler 73 let

Stará Ves

Stanislav Štěpánek 77 let
Růžena Ducháčková 91 let
Miroslav Kluc 81 let
Josef Poloprutský 71 let

Všem jubilantům blahopřejeme !

Úmrtí

Dne 7. 10. 2003 zemřel pan **Josef Grosman** z Tříče ve věku nedožitých 66 let.

Dne 8. 11. 2003 zemřela paní **Alena Benešová** z Vysokého nad Jizerou ve věku 52 let.

Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Znáte své město?

obrázkový seriál k zamyšlení

Námět a foto Ludmila Hnyková

INZERCE

Služby obyvatelstvu

MěÚ ve Vysokém nad Jizerou ve spolupráci s pracovníky České pojišťovny, a. s., zřídil pro obyvatele Vysokého a přilehlých obcí jednací místo, které se nachází na MěÚ v přízemí.

Úřední hodiny jsou každou středu, je-li pracovní den

9.00-11.00 a 12.30-17.00

Co zde můžete vyřídit?

- * životní pojištění dětí a dospělých
- * úrazové pojištění dětí a dospělých
- * pojištění domácností proti krádeži a živelným pohromám
- * pojištění chat a staveb užívaných k rekreaci
- * pojištění staveb (ve výstavbě i trvale užívaných)
- * pojištění z odpovědnosti a havarijní motorových vozidel a přívěsů
- * pojištění majetku podnikatelů a drobných podnikatelských rizik
- * odpovědnosti za škodu v občanském životě i z povolání
- * penzijní připojištění se státním příspěvkem
- * nové produkty Dynamik a Kombi
- * pojištění léčebných výloh při cestách do zahraničí

Textil Eva Lánská

(Vysoké nad Jizerou, u pošty)

vás zve

**na předvánoční nákupy plné slev.
Zboží zakoupené v naší prodejně upravíme
zdarma.**

J&VC SLUNCE V. Homoláčová

Slunná 496

Tanvald

tel.: 483 394 498, 603 316 157

e-mail: verkahomolacova@tiscali.cz

ANGLIČTINA NĚMČINA RUŠTINA FRANCOUZŠTINA ITALŠTINA

- všechny věkové kategorie
- do výuky po dohodě jsou zapojovány i zdravotně handicapovaní jedinci
- možnost absolvování mezinárodně uznávaných zkoušek - certifikátů
- výuka v mateřských školách - po jejím ukončení pokračování výuky přímo v centru
- max. 4 dospělí jedinci na výuce

Metody výuky osvědčeny úspěšným složením mezinárodních zkoušek. V roce 2003 bylo centrum Slunce jedním ze tří mimopražských míst s možností složení dětských jazykových zkoušek z angličtiny. Činnost centra Slunce byla zahájena v roce 1998.